

ת"פ 36157/06 - מדינת ישראל נגד סלאח אבו חומוס ע"י, יוסף עליאן ע"י, מאגד אבו חומוס ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 36157-06 מדינת ישראל נ' אבו חומוס

<u>הנאשמים</u>	בפני בעניין: מדינת ישראל באמציאות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) ע"י עו"ד עופרי מלצר נגד
	1. סלאח אבו חומוס ע"י ב"כ עו"ד וסימ דכוור 2. יוסף עליאן ע"י ב"כ עו"ד פארס מוסטפא 3. מאגד אבו חומוס ע"י ב"כ עו"ד סנא ח'יר

גזר דין

הכרעת הדין

- הנאשמים הורשו על פי הودאתם, שניתנה במסגרת עסקת טיעון, בעבורות של חבלה חמורה בנסיבות חמימות, לפי סעיפים 333 ו-335 בצויף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ובעבורת של חבלה במאידך ברכב, לפי סעיף 341ה בצויף סעיף 29 לחוק.
- לפי המתוар בכתב האישום המתוקן, ביום 22.06.2018 בשעות הערב, נסעו א.ה, ע.ש, שהיה בעת ביצוע הפעולות שוטרי מג"ב, וכן מ.ש. אחיו של ע.ש (להלן: "המתلون", "ע'", ו-"מ" בהתאם) ברכב שבבעלות המתلون (להלן: "הרכב"). השלושה נכנסו לחנות הנוחות בתחנת הדלק שליד שכונת עיסאוויה, ולאחר מכן, לאחר מכן, לkeriat השעה 23:00, נכנסו לטעאות שכונת עיסאוויה.
- במהלך נוכחותם בשכונת עיסאויה, מסיבה שאינה יודעה למאשימה עד תום, ירה המתلون באוויר, מחסנית של כ-17 כדורים, מקדח המשמש אותו בעבודתו כשוטר, כשהוא בתוך רכבו (להלן: "האקדח", ו-"היר"). מיד לאחר מכן, יצאו השלושה משכונת עיסאויה לכיוון שכונת הגבעה הדרפיתית.
- נאשם 1 ששמע את היר מוחץ לביתו, ירד אל הרחוב, יחד עם אביו, נאשם 3, נסעו ברכבם בעקבות הרכב. במקביל, מספר צעירים ששמעו את היר והבחינו ברכבו, עקבו אחריו כשהם נסעים במספר כלי רכב ואופניים (להלן: "הקובוצה"). נאשם 2 היה בין חברי קבוצה זו.

5. בסמוך לשעה 23:00 הגיע הרכב לרוחב בר כוכבא בשכונת הגבעה הדרפתית, שם ירדו מהרכב ע' ו-מ', לכיוון דירתם, והמתلون המשיך בנסעה. מיד לאחר מכן, בסמוך לרחוב בר כוכבא 19, הבחינו נאים 1 ו-3 ברכב, ונאשם 3 נהג את רכבו בנתיב שמלול המתلون וחסם את רכב המתلون, דבר שהוביל להתנגשות בין שני כלי הרכב. במקביל חסמו חברי הקבוצה את רכב המתلون באמצעות כלי הרכב שלהם. הנאים ואחרים, ירדו מכל' הרכב ונגשו לכיוון הרכב, בעוד המתلون יושב במושב הנהג והוא לבדו ברכב.

6. או אז, החל ההמון ובו גם הנאים, להתאסף סביב הרכב ולכלות במתلون את עצמו, כשהם תוקפים אותו בצוותא חד אמצעות ידיהם, מידים לעברו אבני וסלעים מטווח קצר בעודו ישב ברכב, ומרסים אותו בגז פלפל ("הלאן: "התקיפה"). במהלך התקיפה, עמדו נאים 1 ו-3 בסמוך לדלת רכבו של המתلون, כשהחלון פתוח. השניים תפסו את המתلون, ונאים 1 היכא אותו באמצעות אגרופיו.

7. אז, צעק המתلون "אני שוטר, אני שוטר", אולם נאים 3 דרש ממנו להראות לו תעודה, כאשר במקביל, אחר שהזותו אינה ידועה למאשימה חטף את נשקו של המתلون ונש מהמקום.

8. במהלך האירוע המתויר, הגיע נאים 2 הוושיט ידו לעבר המתلون וריסס אותו בגז פלפל ממיכל שהוא ברשותו. נאים 1 ו-3 המשיכו להכות את המתلون בידיהם ובאגロפיהם, גם לאחר שהוא הודה בפניהם כשוטר.

9. במקביל ובונסף, מי מהאחרים, הטיח אבן גדולה בשמה הקדמית של הרכב פעמיים, גם לאחר שהמשה נופצה, בעוד המתلون ישב בתוך הרכב ומתפרק מכל עבר.

10. בשלב מסוים פתח נאים 1 את דלת הרכב וסגר אותה בחזקה על רגלו השמאלית של המתلون שהייתה מחוץ לרכב. לאחר מכן פתח נאים 1 את הדלת בשנית, הוציא את המתلون מהרכב, תפס בו בחזקה מאחור באחיזת חניקה, גירר אותו הצידה והכה בו באגרוף לראשו מספר פעמיים, כאשר אחרים מכירים אותו אף הם.

11. סמוך למtooar, נסעו הנאים מהמקום, לאחר ששכניהם מהבתים הסמוכים ירדו לרוחב על מנת לסייע למתلون. אז, הגיעו קבוצה של חמישה צעירים שהזותם אינה ידועה למאשימה, ירדו מכל' הרכב והחלו להתקרב לעבר המתلون. ע' שהגיע למקום, יראה שתי יריות אזהרה באוויר, וקבוצת האנשים ביניהם הנאים, נשא מהמקום.

12. כתוצאה מעשי הנאים והאחרים, נפגע המתلون פנים, בעפעפים, בלחמית העין, בגב, ובשתי ידי. הוא חש סחרחות חזקה, הקאות ומכאוב, וכן נזק נפשי. כמו כן, לרכב נגרמו נזקים רבים כולל ניפוץ ממשותיו.

13. לאחר האירוע ובתיווך מש"ק עיסואויה ומכובדים מהשכונה, הוחזר האקדח שנגנב למשטרה, על ידי אדם שהזותו אינה ידועה למאשימה.

הריאות לעונש

14. במסגרת הריאות לעונש, הגיעו המאשימה תסקירות נגע עבירה של המתلون, ממנו נלמד על השפעת התקיפה על חייו, על הפגיעה הפיזית, לצד תחושת חוסר האונים, ההשלה, הפגיעה בכבודוacadem, בשגרת חייו ובטכניות לעתיד.

15. כמו כן, הוגש גילון הרישום הפלילי של נאשム 2, והסרתו המתעד את התקיפה.
16. מנגד, ב"כ הנאשמים הגיעו את הودעת השוטר ע' במח"ש שכאמור היה עם המתلون ברכב בעת הורי בשכונת עיסואיה.
17. ב"כ נאשム 3 ביקש להעיד את בתו ובנו של הנאשם וכן אסופה מסמכים לגבי סיבותו האישיות, ובهم תעודה פטירת אשתו, תעודה לסטודנטים של בתו, אישור לסטודנטים של בנו והוראות תשלום עבור בתו ובנו של סטודנטים בחו"ל.
18. בנוסף, העידה בתו של נאשム 3, אשר סיפרה כי מאז פטירת אמה, אביה דואג לכל צרכיה, והוא תומך בה כלכלית גם במימון לימודיה. היא ציינה כי לא תוכל להמשיך בלימודיה ללא אביה ובקשה להקל בעונשו. גם בנו של נאשם 3 סיפר על נוכחותו המשמעותית של אביו בחיו מאז מות אמו, והוא משתמש לו כאב, כאם וחבר. גם הוא ביקש להקל בעונשו של הנאשם.

טייעוני ב"כ הצדדים

19. בטיעוניה לעונש עמדה **ב"כ המאשימה** על חומרת האירוע שהוא אכזרי, אלים וברוטלי, במסגרתו ל谋שה געעה לינץ' במתلون על ידי חברות אנשיים, שעשו שימוש בידיהם, באבניהם, בסלעים ובגד פלפל. מדובר באירוע לא קצר, שהנאשמים יכולים לחדר ממעשייהם בכל רגע ורגע, אך הם בחזרה המשיך ולתקוף את המתلون. ב"כ המאשימה ציינה את חלקו הדומיננטי של נאשム 1 באירוע, אך גם נאשימים 2 ו-3 נטו חלק פעיל, אם באלימות ואם בהזנת גז הפלפל. כל זאת נעשה, כשרבים אחרים שותפים גם הם למשעי האלים.
20. ב"כ המאשימה עמדה על הנזקים החמורים שנגרמו למתلون, כפי שעולה מהתסקרי נפגע העבירה שהוגשה, בתחוםים שונים. היא הוסיפה כי כפי שעולה מהתסקרי נפגע העבירה, הנזקים שנגרמו לרכבו של המתلون, הם מינוריים יחסית לנזקים הגוף ובעיקר הנפשיים החברתיים והמשפחתיים שנגרמו לו. ואפשר אף לדמיין את תחושת האימה וחוסר האונים שאחזה בו.
21. ב"כ המאשימה טענה כי אין לייחס משמעותם הירי שקדם למשעי הנאשמים, שכןובן שאין בו כדי להצדיק את מעשייהם. באשר למתلون היא ציינה, כי הוא נחקר במח"ש ואף נשלח לו מכתב אודות הכוונה להעמידו לדין בגין הירוי ואף נערך לו שימוע.
22. אשר לעונש הרاوي, טענה **ב"כ המאשימה** כי יש לתת משקל לאירוע בנסיבות ולבוחן את מעשי הנאשמים לא רק לפי חלקם הספציפי שלהם, שכן במעשה מעין זה החומרה נועזה בהצטרפות כלל המעשים של המuron. למעשה, לא ניתן לדעת איך היה מסוים אירוע זה, אל מולא יצאו השכנים שהביאו לבריחת המבצעים מהמקום. היא גם הפנה לפסיקה ממנה ביקשה למדן על הצורך בחומרה בעינויו בנסיבות מעין אלו והן על הפסיקה הנוגגת. בסופו של יום היא ביקשה לקבוע מתחם שנע בין 4 ל-7 שנות מאסר לגבי נאשム 1, ומתחם שנע בין 3.5 ל-7 שנות מאסר לגבי נאשימים 2 ו-3.

23. באשר לנאים 1 ו-3, שהם נעדרו עבר פלילי, היא ביקשה למקם את עונשם בתחרית המתחם, בין היתר בשים לב ללקיחת האחריות. בעוד שלגביו נאשム 2, שהוא בעל הרשות קודמות, ואף תלוי ועומד כנגד מאסר מותנה בר הפעלה של עשרה חודשים, שלא מנע ממנו מלבצע את העבירות, היא עתרה לעונש כולל של 55 חודשים מאסר בפועל,

שכלולים בהם גם את הפעלת עונש המאסר על תנאי. בנוסף, נתקבש להשית על כל אחד מהנאשמים מאסר על תנאי, פיצוי למתלוון וקנס.

24. **ב"כ נאשם 1** שם את הדגש בטיעונו על האירוע שהביא למשעי הנאים, הירי שביצע המתלוון בשכונת עיסוואה. הוא עמד על כך שהמאשימה צינה בכתב האישום שהמתלוון נכנס לשכונת עיסוואה בטעות, אבל מהודעתם חברו לנסיעה עולה תמורה לפיה המתלוון, שהוא שוטר בתפקידו, התנהג כפורה חוק, ירה 17 כדורים ליד ביתם של נאים 1 ו-3, שעלה שהם אינם יודעים כלל שמדובר בשוטר. אין מדובר בעיטה של מה בכר, ועד היום על אף חלוף זמן רב מהאירוע וזמן רב מההימוע, המתלוון לא הוועד לדין. הוא הדגיש, שלא ניתן לחתת משקל למשעים אלו שאלאו אירעו, הנאים כללו לא היו עושים את מעשיהם. עוד לדבריו, העובדה שהמתלוון לא הוועד לדין עד היום, מהוועה אכיפה בררנית מובהקת, המצדיקה הקלה משמעותית בעונשם של הנאים. מתקביר נפגע העבירה אף עולה שלא רק שהוא לא הושעה מתפקידו, אלא שהוא משמש כוים כמפקד במג"ב. הוא הפנה לפסקי דין מהם ביקש ללמד, שבמקרים מעין אלו נעשתה הפחטה משמעותית בעונש.

25. עוד טען ב"כ נאשם 1, כי הגם שלנאים מיוחסת עבירה של ביצוע בצוותא, עדין יש לבחון את חלקו של כל אחד ואחד מהנוכחים באירוע כשלעצמם, ותマー את טיעונו בפסקה ממנה ביקש ללמד שהענישה הרולמת במקרה זה נעה בין 6 ל-12 חודשים, וכן הודהתו ונסיבותו של נאשם 1, יש לקבוע את עונשו בתחום המתחכם.

26. **ב"כ נאשם 2** הצטרכ לטייעוני ב"כ נאשם 1 והוסיף כי משפחת נאשם 2 הייתה באבל על מות בן משפחה בן 13 שנים כשהמתלוון הגיע לפתח סוכת האבלים ולא כל סיבה, ירה מחסנית שלמה תוך כדי נסיעה. בנסיבות אלו, לצד חומרת מעשי הנאים, לא ניתן לנתקם מממעשי המתלוון. הנאים שלא היה מסכום עם איש, הופטע מהיריו והחליט לרדוף אחר היורה. לא ניתן להתעלם מכך, שהנאדים נמצאים במעבר מזה כונה, בעוד המתלוון ממשיך בשגרת חייו, ללא כל הגבלה. הוא הוסיף וטען לאכיפה בררנית גם בשל כך שרק שלושת הנאים הוועדו לדין מתחם כלל האנשים שהשתתפו בתקיפת המתלוון.

27. ב"כ נאשם 2 גם הציב על חלקו הקטן יחסית של נאשם 2 שהסתכם בכך שהוא ריסס גז פלפל על מי שהוא חשב שהוא עבריין שבא לתקוף את משפטו. לאחר פעולה הריסוס נאשם 2 הסתלק מהזירה. כמובן שאין מדובר באירוע מתוכנן, אלא באירוע ספונטני שהתרפתח כתוצאה מהנסיבות. ב"כ נאשם 2 טען גם הוא למתחם עונש הולם שנע בין 6-12 חודשים.

28. עוד טען ב"כ נאשם 2 כי אין לייחס משקל של ממש לתיקיר בעניינו של המתלוון, שכן המתלוון כלל לא חשף את כניסה לשכונת עיסוואה ואת הנסיבות שהביאו אותו לכך.

29. באשר לנאים ציין בא-כוו כי אכן לחובתו שתי הרשעות קודמות, אך מדובר בהרשעות ישנות האחת משנת 2013 בבית המשפט לנוגע, והשנייה משנת 2016 בגין עבירות ביטחוניות בגין נדון ל-5 שנות מאסר. לדבריו, המאסר המותנה שהושת על הנאים הוא כללי מדי, ועל כן בהתאם לפסקה, כך טען, הוא אינו בר הפעלה במקרה זה. בנסיבות אלו, הוא עתר לקבוע את עונשו של נאשם 2 בשלוש התחומים של המתחכם, ולהסתפק בימי מעצרו.

30. **ב"כ נאשם 3** ה策רפה בסיכוןה לדברי חברות, גם היא טענה כי לא ניתן להתעלם מהנסיבות שקדמו לאירוע ומהאכיפה הבירנית. כן טענה לאכיפה ברורנית בכך שרק הנאים העמדו לדין מזור כל האנשים שהשתתפו בתקיפה. לדבריה גם, מתחם העונש לו טענה ב"כ המאשימה, אינו תואם את עובדות המקרה, והפניה לפסיקה המלמדת על מתחם שונה.

31. באשר לנאים 3 צינה באת-כחוי, כי מדובר באב לחמשה ילדים, שאיבד את אשתו ממחלה, אדם שמעולם לא הסתבר עם רשות החוק, והשייע את כל מרציו בפרנסת משפחתו וגדול ילדיו. נטען, כי כל עינויו שתפגע בחרותו, תפגע אنسות בו ובמשפחה. אשר על כן, היא עתרה להשית על נאים 3 עונש צופה פני עתיד, או להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות למספר חוזדים.

32. **נאשם 1** הביע חרטה על מעשיו והتنצל עליהם.

33. **נאשם 2**, אף הוא, הביע חרטה על מעשיו, התנצל עליהם, והוסיף כי היה שרוי באבל בעת היורי של המתלון. הוא חשב שהירי מופנה כלפיו ופחד, וצין כי לא ידע שהמדובר בשוטר.

34. **נאשם 3** ציין כי הוא מפרנס משפחה וילדים ומচניך אותם. הוא ציין כי מאז האירוע הוא ללא עבודה ועל כן צבר חובות רבים והוא נער במשפחה. אף הוא הביע את צערו על מעשיו.

דין והכרעה

35. הערכיהם המוגנים שנפגעו ממעשי הנאים הם הזכות לשלם הגוף, הביטחון האישי, זכות הקניין. הנאים אף פגעו במעשייהם בביטחון ובסדר למרחב הציבורי. מדובר באינטראסים העומדים בבסיס הדין הפלילי.

36. האלים שפשתה זה מכבר ברוחותינו, המבטאת זלהל בחי אדם ורכשו, פוגעת פגיעה קשה בביטחון האישי ותוצאותיה פגעות קשות בגוף, ומהיות עינויו הולמת. קיימת חובה של ממש ואינטראס ציבורי מובהק לעשות כל דבר לעקור תופעה זו מהשרוש, ובתי המשפט מצוים גם הם לסייע בבעור רעה זו מתוך (ראו: בש"פ 2453/05 **חטיב נ' מדינת ישראל** (ישראל 28.03.05)).

37. משכך, בבוא בית המשפט לגוזר את עונשם של עבריינים כבעיניינו, שומה על בית המשפט לשים לבגדי עינוי לא רק את הנאים והאינטרסים שלהם ושל בני משפחתם, כי אם גם, ובעיקר, את הנפגעים מהם, ואת הנפגעים הפוטנציאליים שעלו לחיות בהעדך אכיפה משמעותית למיגור תופעה זו, בכלל זה באמצעות החמרת העינוי (ראו: ע"פ 5734/04 **מדינת ישראל נ' ריכמן** (7.02.05)).

מעשייהם של הנאים רעים ומכוערים.

38. מנסיבות ביצוע העבירות, ניתן ללמידה בין היתר על מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים. אין ספק כי בנסיבות המתוירים ואשר בהם הודיעו הנאשמים הם פגעו במידה מסוימת בכל אחד מהערכיהם שהוזכרו עליהם ביקש החוקן להגן. כך עולה מהר艰苦 למשעים, נסיבותיהם תוכזאותיהם וההשלכות ארוכות הטווח הנגזרות מהם.

39. אכן, יש לתת את המשקל הראו לעובדה כי האירוע התחל בטעו של המתلون, אשר לכאהרירהירה שלא הצדקה בשטח בניו, ועל כך תינתן הדעת להלן. ואולם, לא יכולת להיות מחלוקת כי אין בכך כדי ליתן הצדקה כלשהי למשעםם של הנאשמים, אשר חרב פניהם לרשויות האכיפה, בחרו לקחת את החוק לידיים, לרדוף אחרי המתلون, ולפעול כלפיו באופן ברינוי ואלים, שכן בדרך נס לא הסתיים האירוע בנסיבות חמורות הרבה יותר.

40. הנאשמים חסמו את דרכו של המתلون, ויחד עם אחרים תקפו אותו בידיים ובאמצעות אבנים וסלעים שהותחו לעברו מטווח קצר, תוך שהם פוגעים גם ברכבו, מנפצים את שמשותיו ומסכנים את המתلون סיכון של ממש. הם חנכו אותו והכו אותו באגרופים בראשו. כך עשו גם לאחר שהוא הודה בפניהם כשותר. אחד הנוכחים אף הגידיל לעשותו גנבה את אקדחו האישי של המתلون.

41. חומרה יתרה קיימת במקרה זה נוכח העובדה שהנאשמים תקפו את המתلون בצוותא חדא יחד עם אחרים, עם המון פרוע. האירוע נפסק רק הודות לכך שאנשים שהתגוררו באותו מקום ירדו מבתיהם על מנת לסייע למתلون, ואחד השוטרים ירה יריות אזהרה באוויר. עובדה זו מראה נסיבה לחומרה גם ביחס למי מהנאשמים שחלקו הישיר היה נקודתי, ומוצמצם יחסית. בית המשפט עמד לא פעם על כך שייחודה החמור של מעשה לינץ', ואין דרך אחרת לנכונות איורו זה, הוא בכך שהוא בנו על השתתפות הרבים, על המון אדם הפועל כנגד קרבן באופן שחלקו של כל אחד יכול להיות מועט ונקיודתי, אגרוף, בעיטה, דחיפה, השלכת אבן, התרזת גז פלפל, ועוד, כשהענק נגרם מכלול המעשים. עם זאת, יש לזכור משקל גם לשותפות הפעילה של כל אחד ואחד מהנאשמים. בהקשר זה יצוין כי חלקו של נאשם 1 רב יותר מאשר כולם, שכן הוא לא רק הכה את המתلون בישובו ברכב יחיד עם נאשם 3, אלא שבהמשך הוא זה שהוציא את המתلون מהרכב, מעשה שיש לו משמעות רבה במקרה של לינץ', כשהאדם מוצא מקומו בו הוא מעת מוגן אל תוך המון, והוא אף אחיז בו בחזקה אחיזת חניתה. לעומת זאת חלקו הפעיל של נאשם 2 היה ביריסות גז פלפל על המתلون.

42. בהתרעות המונית שכזו גלוימה חומרה מרובה, משומש שיש בה כדי להציב סכנה ישירה וממשית לח'י אדם, ונדרשת עבירה ממשמעותית (ראו: ע"פ 901/22 **מדינת ישראל נ' אסואוד** (24.02.22); ע"פ 7211/04 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.03.06)). מעשים אלו מחייבים, כאמור, תגובה עונשיות מחמירה כשייש למתן משקל גם לשיקולי הרתעה (ראו: ע"פ 20/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.07.20)), ומайдך, שיקולי הענישה האחרים, בהם נסיבות אישיות ושיקולי שיקום, מקבלים משקל פחות, כאשר מדובר בגברים, ולעתים אף נדחים כמעט (ראו: ע"פ 18/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.05.20)).

43. הנזק שנגרם למתلون הוא נזק גופני ממפורט לעיל. הוא נחלבל בפניו, בעינו, בגב ובידיים וסבל מסחרחוורת, הקאות וכאב. גם ללא תסקרי נפגע העבירה ניתן הגיעו בנקל למסקנה כי למשעי הנאשמים השפעה ממשמעותית על חייו גם ביום, נוכח הפגיעה בביטחונו, בכבדו, והשפעה זו לא תעבור בנקל, והרגעים הקשים שעברו עליו לא ימחו במהרה. כאמור, הנזק שהיה צפוי להיגרם יכול היה להיות חמור עוד יותר.

44. לצד זאת, לא ניתן להתעלםقلיל מאירוע הירוי שקדם לLINZ', בו המתلون, נסע בתוככי שכנות עיסואיה הצפופה כשתורן כדי נסעה, הוא ירה, לא פחות מ-17 כדורים. כאמור, אין באירוע זה כדי להצדיק את מעשי הנאשמים. גם אין לראות במעשה זה קנטור, אך הוא בוודאי בה בגדיר "הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה", שהיא

אחת מהנסיבות שכמצאות החוק, בסעיף 40ט(5) לחוק, על בית המשפט להביא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם. אין מחלוקת, כי אלמלא ירי חמור זה, האירוע כולה לא היה מתרחש.

45. לא הייתה אף כל הצדקה, לא להタルמות של המאשימה ממתן משקל לאירוע זה במסגרת הטיעונים לעונש וקביעת המתחם, ולא לניסיון להמעיט מחומרת אירוע זה.

46. אכן, לא ניתן לקבוע מסמירות באשר לנסיבות הירי שביצעו המתلون, שכן עד היום לא הוגש כתוב אישום מחד ולא נסגר ההליך שנפתח בעניינו של המתلون מאידך, ועל כן להלן. עם זאת מהודעתו של ע' שהיה שותף לאותה נסיעה מיום 22.06.2022 במח"ש עולה כי השוטרים, או מי מהם, שתו אלכוהול ובשלב מסעיהם המתلون "החל נסיעה פתאום אני מסתכל ואני רואה שהוא לך שמאללה לכיוון עיסואויה. אמרתי לו מה אתה עושה, אנחנו בתוך עיסואויה, הוא אמר לי אני התבבלתי. אמרתי לו תפרנס בככר הראשונה ותחזר. לא היה כacr הוא פירסס באיזה סמטה שם באמצע הכביש ואז בדרך חזר ביציאה מהכפר היה שם התקהלוות של 20 או 25 אנשים נורמטיביים של כפר רג'ל. בכל כפר יש אותם. פתאום (המתلون) החל לצעוק שהם מזחיהם אותו ומישחו בא אליו הוא נכנס לחץ, כל הגוף שלו רודע הוא לא ידע מה לעשות הוא ישר שלפ' את האקדח. אמרתי לו מה אתה עושה בו פשוט נמצא מפה ונעוף. הוא צעק, לא, הוא זיהה אותו, ובשלב הזה הוא דרך את הנשק. הבנתי ששמו לא תקין. הסתכלתי לסייע לוראות אולי אני לא רואה שהוא, הייתה התקהלוות גדולה אבל לא סבירנו. אמרתי לו תירגע בו א נצא מפה. הוא היה בקריז, לא ידע איך לתאר את זה, כל הפרצוף שלו השתנה נהייה שחורה. הוא נלחץ, גמגם, ואז פשוט ירה באוויר ונתן גז כאלו מישחו רודף אחריו..."

47. בחקירה המתلون במח"ש ביום 23.06.2016 הוא סיפר כי שתה כוסית ויסקי אחת בתחילת הערב, ובהמשך, כך סיפר, התבבל ווכנס לתוכ' עיסואויה. אז, אמר, "ראיתי קרוב ל-20 או 30 בני אדם עומדים בצד הדרק התיכון להסתכל علينا בצורה מוזרה, להתענין בנו ואני נלחצתי, נכנסתי לפאניקה שהבנתי שאני בעיסואויה, שמתי את האקדח בין הרגליים וכנראה זהה שענחנו שוטרים וביצעתו ירי באוויר תוך כדי נסעה ויצאתי במהירות". בהמשך שנדרש לתאר את המקום בו ביצע את הירי ביחס לאנשים שהתקלוו בתוך שכנות עיסואויה, סיפר "לפניהם. חלפתו אומת והמשכתי... יצאתי את היד מהאג נפתח לכיוון השמיים ונטתי ירי... יריתי את כל המחסנית לשאלתך זה 17 כדורים". זאת עשה כשהוא מפנה את מבטו "לכיבש ולפעמים היו מסתכל למעלה שאין אפילו יורה ולא סתם"

48. ברי אפו, כי בקביעת המתחם יש לתת - כמצאות סעיף 40ט(5) לחוק - משקל מידי לנסיבות שהביאו לאירוע, שכאמר כਮובן אין בהן כדי להצדיקו במאומה, כשמайдך לא ניתן להפחית מחומרת מעשי הנאים והאחרים, כאמור.

49. אך גם יש להוסיף את העובדה כי חלפה שנה, ובנסיבות שלא הובילו, לא הוגש כתוב אישום כנגד המתلون, ומайдך גם לא נסגר התיק בעניינו. עיון בתיק החקירה שהוגש מלמד כי החקירה הנוגעת לאירוע הירי הסתיימה כבר במחצית חודש יוני 2022. למעשה, המתلون, ע' שהיה עמו ונאשם 2 נחקרו כשבוע לאחר האירוע, בלבד שלוש חקירות אלו, לא ביצעה מח"ש ولو פעולות חקירה אחת ממשועות. תיק החקירה במח"ש כולל הודעות מתיק המשטרת של חקירת אירוע זה, וגם כן, רק הודעות משבוע לאחר האירוע. כאמור, מהחומר עולה שהחקירה הסתיימה בחודש יוני 2022 - על אף שבדיונים שהתקיימו בתיק זה, כשתובקש חומר החקירה במח"ש נתען כי החקירה טרם הסתיימה - רק בשלהי חודש דצמבר 2022 זומן המתلون לשימוע. מאז ועד היום גם לא נעשה דבר, ולא ניתן כל הסבר לכך.

50. התנהלות מעין זו, כשהיא נותרת ללא הסבר, וודאי לא כזה המניח את הדעת, מעוררת תהום חסר צדק של ממש, פוגעת בשלטון החוק ויש בה כדי לס肯 את מערכת המשפט. עם זאת, בכלל, התיקון של מחדל זה של הרשות אינו

בדרכ של הקלה עם הנאשם על מעשיו שלו, כי אם בדרך של אכיפת הדין בצורה שווה, ככל שיש לכך הצדקה, גם כלפי מי שעלה פניו, לפי הטענה, הופלה לטובה. בכך, במקרה זה, ההתנהלות מול המתלוון מתנהלת בעצתיים, אך בסופו של יום היא מתנהלת, וההנחה היא כי הרשות - במקרה זה מח"ש - תפעל על פי חובתה בעניין זה. לכן, אין סביר כי מדובר באכיפה בררנית כזו העולה כדי הגנה מן הצדק שיש בה כדי להביא לעיתים גם לחריגת המתחם (בשים לב לסמכות הקבועה בסעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 אף לבטל כתוב אישום במקרים המתאים בשל הגנה מן הצדק). עם זאת, יש לתת משקל להתנהלות רשות האכיפה כאמור במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם בהתאם להוראת סעיף 40א(9) לחוק. באשר לטענה בדבר אי אכיפת החוק כלפי משתתפים אחרים באירוע לצד הנאשמים. הכלל הוא כי אכיפה חלקית אינה אכיפה בררנית (ראו: ע"פ 6328 מדינת ישראל נ' פִּרְצָן (10.09.13)). לא פעם אין אכיפה מלאה, ובהרבה מקרים הדבר גם בלתי אפשרי, בהעדר ראיות ומישוקלים אחרים. במקרה זה לא הורם הנintel להוכיח קיומה של אכיפה בררנית בהקשר זה.

51. באשר לפסיקה הנוגגת, יצינו פסקי הדין הבאים:

- המאשימה הצעידה בע"פ 2708/13 **אלטלקה נ' מדינת ישראל** (13.10.13). באותו עניין, המתלוון צפר לחברה שהtagoodה סביר רכב שעמד בנביב הנגדי עם אורות קבועים. החברה החילתה לרדו' אחרי המתלוון ולפגוע בו. הם נצמדו אליו באמצעות שלושה כל' רכב ובשלב מסויים התגנשו בו במקרה, ניגשו לרכבו והוציאו אותו ממנו, תקפו אותו באגרופים ובאבנים ובמקביל חבטו ברכבו וניסו באמצעות אבנים את שמשתו והסתלקו מהמקום. באותו עניין, נקבע למשמעי הנאשמים שהיו שותפים במעשים האלימים מתחם שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה (ע"פ 2708/13 **אלטלקה נ' מדינת ישראל** (13.10.13)).
- בע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' כרים** (25.02.14), מדובר היה בתגרה שהתרפתחה בחתונה, שבמהלכה היכו הנאשמים באגרופים, בבעיטות ובמקלות שביהם הצעידה, משתתפים אחרים באותה חתונה. אחד המשתתפים נפגע מכת מקל בראשו, נגרם לו דימום והוא נזחח, הורדם והונsem מספר ימים. נקבע מתחם ענישה בין 18 חודש ל-5 שנים מאסר, והנאשמים נידונו לעונשים של 40 ו-28 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה הן את ערעור המדינה והן את ערורי הנאשמים, ואישר גם את המתחם שנקבע.
- בת"פ (מחוזי ים) 24187-06-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.05.22) הורשעו שני קטינים באירוע לנץ' שבוצע ביוהו' בשכונת שיח ג'ארח בירושלים, באחד מימי חודש הרמדאן 2021, מתוך מניע געuni. הפורעים באותו אירוע ידו אבנים לעבר המתלוון באותו אירוע, הקיפוו מכל עבר וחלו לתקוף אותו באגרופים, בעיטות, אלות עץ, אבנים, סלעים, שוקר חשמלי וחפצים נוספים, בכל חלקו גופו. למתלוון שם נגרמו חבלות, נפיחיות, המטומות וחתכים בפנוי, גבו, בטנו ורגלו. כמו כן, נשברו לו חוליות בעמוד השדרה והוא סבל מכאבים ומירידה בראשיה. שני הנאשמים שנידונו בהליך זה, שהיו קטינים, לא נטלו חלק בתחילת האירוע אלא הגיעו למקום כמעט בסיוםו, וכל אחד מהם בעט במתלוון. על אחד הנאשמים הושטו 24 חודשים מאסר בפועל, ועל הנאשם הנוסף, שהורשע גם באישום נוספת יידה אבנים לעבר כוחות המשטרה והבטיחו. הושתו 30 חודשים מאסר בפועל.
- בת"פ (מחוזי ים) 47450-05-21 **מדינת ישראל נ' חרבאווי** (7.12.22) הורשעו שני משתתפים נוספים באותו אירוע, אלא שהם השתתפו באירוע מתחילה, אחד מהם היה קטין בעת ביצוע העבירות וחלקו היה שהוא היכה את הקורבן באמצעות אגרופים וטלפון שהוא ברשותו וכן בעט ברגלו של הקורבן וגרם לנפילתו, דבר שהביא להגברת מעשי האלימות של הפורעים כלפי הקורבן. הוא גם הורשע בשני אירועים נוספים בהם יידה בקבוקים ואבנים אל עבר

כוחות הביטחון, והושת עליו עונש כולל של 36 חודשים מאסר. השני, בוגר, שבעט בקורבן על אף שהוא היה שרוע על הקרקע ודמם, ואף השילך עגלת סופר מarket ממתכת על הקורבן, והורשע גם באירוע נוספים בו השילך לעבר נידת כסא ממתכת, הושת עונש של 52 חודשים מאסר לאחר שנקבע מתחם עונש הולם שנע בין 36 ל- 72 חודשים מאסר.

- בת"פ (מחוזי י-מ) 47450-05-21 **מדינת ישראל נ' חרobao** (15.05.23) נגזר דין של משתתף נוספת, בוגר, באותו לינץ', שהיכה את הקורבן פעמיים, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 34 ל- 84 חודשים מאסר בפועל.

בגזר הדין האחרון, סקר כב' השופט רוביל את ההחלטה הנהוגת, ובכלליה גורי הדין הבאים:

- בע"פ 577/22 **מדינת ישראל נ' אוחנינה** (6.03.22), הוגש ערעור על קולות העונש שהוטל על נאשם שהצטרך להתרפערויות מאורגנות של יהודים אשר ביקשו לפגוע באזרחים ערביים ולבתי עסק שבבעלותם בבית ים, על רקע מבצע "שומר החומות". האירוע בגינו הורשע הנאשם באותו הילך כאשר עשרות תוקפים שלא כללו אותו, הכו את המתלון, חשללו אותו, הפלו אותו על הארץ והכו אותו. בשלב זה הצטרך הנאשם לאירוע וזכה לעבר רכבו של המתلون בקבוק שניפץ את השימוש השמאליות האחורי של הרכב. הוא ירך על המתلون שהוא שרוע על הקרקע, וגב נחפים מרכבו. הוא גם התראיין לערוץ טלוויזיה והצהיר על רצונו להנוג באלימות כלפי ערבים ואף לרצוח אותם. בית המשפט המוחזק קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-28 חודשים מאסר בפועל, והשית על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, בית המשפט העליון החמיר את עונשו והעמידו על 20 חודשים מאסר בפועל.

- בת"פ (מחוזי י-מ) 19-08-56498-08-20 **מדינת ישראל נ' קיאניה** (14.09.20) הורשע נאשם שהבחן יחד עם אחרים במתلون שנסע באיטיות בליל תשעה באב, ברחווב צלאח א-דין, וכשהבחינו שהוא חובל כיפה החליטה להתנצל לו. הם היכו את המתلون בעטו בו, וידו לעברו אבני וחפצים נוספים שחילקם פגעו בראשו. אחד המעורבים ניסה למשור את המתلون ולהוציאו מהרכב. חלקו של הנאשם באירוע התבטה בכך שהוא שהלך עם האחרים אחר הרכב במהלך נסיעתו האיתית, ראה את האחרים מכים את המתلون, מכים ברכב ומידים אבני וחפצים לעברו. נקבע מתחם שנע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

יש לחת את הדעת על כך, שבניגוד ל McKenna שבעני, בגזר הדין האחרונים שהוזכרו לעיל מדובר במעשי אלימות שנעשו ממניע גזעני ובחילק אף בעבירות לפי חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, דבר שבא לידי ביטוי בהתאם לדין בהחומרת הענישה.

.52. בשים לב לכל האמור, ובכלל זה, האינטראסים שנפגעו ממעשי הנאים, מידת הפגיעה, נסיבות ביצוע העבירות, ומתן משקל מה, הן לנسبות שהובילו למעשי הנאים והן להתנהלות הרשות מול המתلون, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נع בין 20 ל-50 חודשים מאסר בכל הנוגע למעשיו של נאשם 1; בין 15 ל-36 חודשים מאסר בכל הנוגע למעשיו של נאשם 2; ובין 18 ל-45 חודשים מאסר בכל הנוגע למעשיו של נאשם 3.

مكان לנאשמים.

.53. **נאשם 1** ליד שנת 2000, כום בן 23, לא עבר פלילי. הוא הודה במיחס לו והביע חרטה על מעשי. בנסיבות

אלו יש לגזר את עונשו בתחום המתחם.

נאשם 2, ליד שנת 1997, כום בן 26. באמתתו שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2013 בגין תקיפת שוטר כשהותקף מזוין בנשק וניסיון היזק לרכוש. בגין הרשעה זו הושת עליו עונש של שני חדשים מאסר בפועל. הרשעה השנייה משנת 2016 בגין השתייכות לארגון טרור, גילוי הזדהות עם ארגון טרור, עבירות נשק, ניסיון תקיפת שוטר כשהותקף מזוין בנשק, וקשרית קשר לעשויות פשע. בשל אלו הושת על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 5 שנים ו-9 חודשים, וכן מאסר מותנה של 10 חודשים, שיופעל במידה והוא יעבור עבירה מסווג פשע בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר. את העבירות נשוא הליך זה ביצע בחילוף חצי שנה בלבד לאחר שחרורו מהמאסר הנזכר. לפחות, יש לתת את הדעת על כך שהנאשם הודה והביע חרטה על מעשייו. הוא טען כי היה באבל בעת הירוי וחשב כי הירוי נעשה לעברו. הוא הוסיף גם כי לא ידע שהמותקף שוטר. בנסיבות אלו, יש לגזר את עונשו של נאשם 2 קרוב למחצית המתחם.

באשר לטיעוני של ב"כ נאשם 2 בכל הנוגע להפעלת המאסר המותנה.

סעיף 52(ד) לחוק קובע כי קביעת העבירות שיפעלו את התנאי "יכול שתהיה בצדן סוג של עבירות או בפирוט עבירות מסוימות, אם דרך תיאורן, ואם דרך אזכור הוראות החוק....". בהקשר זה נקבע כי הוראה בסעיף קטן 52(ד) מאפשרת "את ציון סוג העבירות גם בדרך אזכור כללי של 'פשע כלשהו', כי פשעים הם בגדר 'סוג של עבירות' (ע"פ 296 בז דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד ז(1) 671 (1973); רע"פ 6352/12 סעדה נ' מדינת ישראל (23.09.12)). זאת גם אם הכלל, תנאי המנוסח, כבמקרה זה, "שהנאשם לא עבר כל עבירה מסווג פשע", הוא על פי רוב "נוסף הרחב מן הראו" (ע"פ 6826 שרגאי נ' מדינת ישראל (14.02.22)).

מכל מקום, במקרה זה, העבירות בגין הורשע הנאשם והושת עליו המאסר על תנאי הן עבירות אלימות, ולן בשל העבירה של ניסיון תקיפת שוטר, וברי כי העבירות בהן הורשע עתה הן עבירות בעלי גרעין זהה של רכיב התנהוגותי הדומות "במהותן הפנימית ובמעטה החיצוני שלתן" לעבירה בגין הוטל התנאי (ע"פ 10/10 6420 סלסנר נ' מדינת ישראל (23.08.11); ע"פ 1687/12 פלוני נ' מדינת ישראל (1.05.12)). גם הערך החברתי זהה בין העבירות (ראו: ע"פ 412/84 דוויק נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(2) 49 (1985); ע"פ 10/10 6420 בעניין סלסנר), ובכלל זה גם עבירות הטרור בגין הורשע בהליך בו הוטל התנאי. הנאשם ידע, אפוא, בוודאי צריך היה לידע, כי אם יעבור את העבירות אותן ביצע, יופעל מאסרו המותנה. מכאן, כי יש להפעיל את התנאי, ולהפעלו במצטבר בהעדר טעם לחרוג מכך, ובפרט בשים לב בזמן הקצר שחלף ממועד שחרורו של נאשם 2 ממאסר ועד לביצוע העבירות נשוא הליך זה.

נאשם 3, ליד 1970, כום בן 53, אלמן ואב ל חמישה ילדים. הוא לא עבר פלילי, הודה והביע צער על מעשייו. יש לתת את הדעת על הנזק שייגרם לידיו שהוא מטה לחםם, וגם על העובדה כי הוא שווה מזה לשנה במעטך בית מלא. אך כאמור, בעבירות מסווג זה המשקל שיש לתת לנسبות האישיות והמשפחתיות הוא מועט. גם את עונשו יש לגזר בתחום המתחם.

58. סופו של יום אפוא, אני משית על הנאים את העונשים הבאים:

על נאשם 1 -

- א. 20 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 22.06.9.
- ב. 9 חודשים מאסר על תנאי אשר לא ירצו אלא אם כן יעבור הנאשם את אחת העבירות בהן הורשע וכל עבירות אלימות במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. פיצוי למתلون בסך 4,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תלולים שוים ורצופים החל מיום 23.08.1. ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד את היתריה כולה לפירעון מיידי.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תלולים שוים ורצופים החל מיום 23.08.1. ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד את היתריה כולה לפירעון מיידי.

על נאשם 2 -

- א. 24 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 22.06.9.
- ב. אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי לפחות 10 חודשים שהוטל עליו בת"פ (מחוזי-ם) 16-03-54586-03-17.01.23. הנאשם ירצה את עונש המאסר במצבו לעונש בתיק זה כאמור הוא ירצה 34 חודשים מאסר בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו.
- ג. 9 חודשים מאסר על תנאי אשר לא ירצו אלא אם כן יעבור הנאשם את אחת העבירות בהן הורשע או כל עבירות אלימות בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. פיצוי למתلون בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תלולים שוים ורצופים החל מיום 23.08.1. ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד את היתריה כולה לפירעון מיידי.
- ה. קנס בסך 2,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תלולים שוים ורצופים החל מיום 23.08.1. ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד את היתריה כולה לפירעון מיידי.

על נאשם 3 -

- א. 18 חודשים מאסר בפועל.
- הנאשם יתאם את כניסה למאסר עמן נאבחן מינוי לשירות בתמי הסוהר בטלפוןים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד ליום 16.07.23 בשעה 9:00 במתќן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.
- ב. 9 חודשים מאסר על תנאי אשר לא ירצו אלא אם כן יעבור הנאשם את אחת העבירות בהן הורשע וכל עבירות אלימות אחרת במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. פיצוי למתلون בסך 4,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תלולים שוים ורצופים החל מיום 23.08.1. ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד את היתריה כולה לפירעון מיידי.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ אשר ישולם ב-4 תלולים שוים ורצופים החל מיום 23.08.1. ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד את היתריה כולה לפירעון מיידי.

לחודש שאחריו. או עמידה באחד התשלומים יעמיד את היתריה כולה לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' تموز תשפ"ג, 20 יוני 2023, במעמד המתיצבים.